

TRAMAL FILMS

predstavlja film v produkciji VOLTE

v koprodukciji z ICI ET LÀ PRODUCTIONS, TRAMAL FILMS,

in BR ARTE, RTV Slovenija

NITI BESEDE

scenaristke in režiserke

HANNE SLAK

v glavnih vlogah

Maren Eggert // Jona Levin Nicolai // Maryam Zaree // Juliane Siebecke

Marko Mandić // Mehdi Nebbou

s finančno podporo Slovenskega Filmskega Centra, FS Viba Film, EACEA Media, Die Beauftragte der Bundesregierung für Kultur und Medien, Medienboard Berlin-Brandenburg, FilmFernsehFonds Bayern, Deutscher Filmförderfonds, Eurimages, Région Bretagne v sodelovanju z CNC in z La Banque Postale Image 15.

OFFICIAL SELECTION

tiff

TORONTO INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL 2023

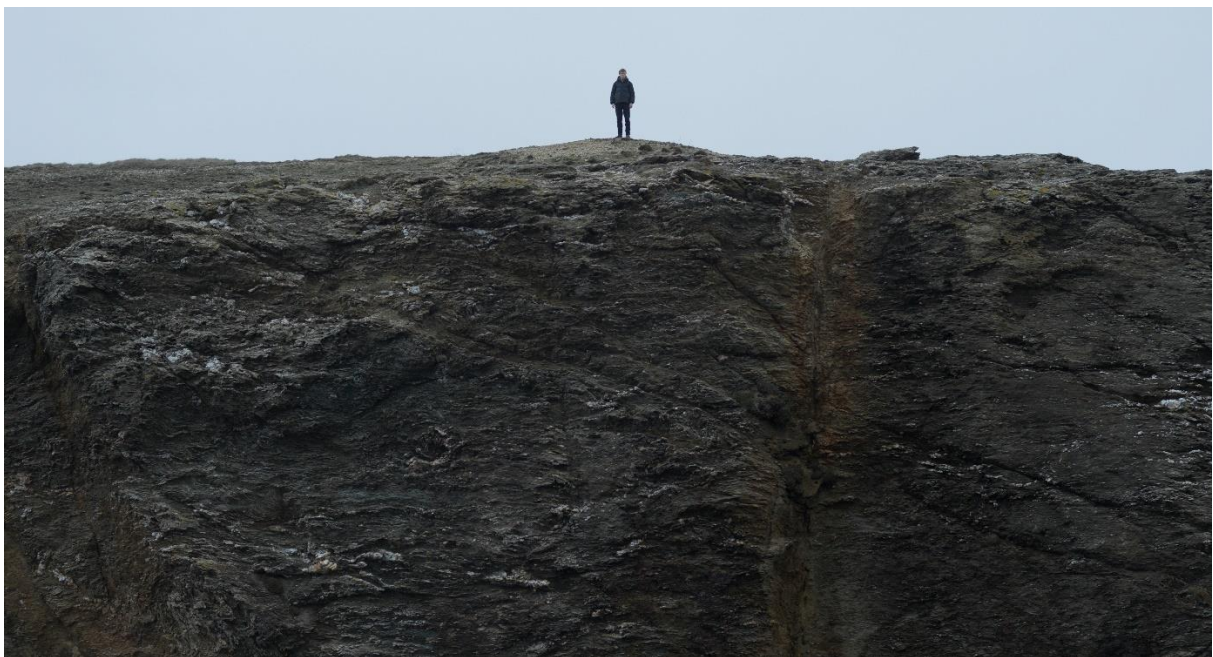
Logline:

Nina, predana umetnica z urejenim življenjem, prekine priprave na odločilni koncert Mahlerjeve Pete simfonije, ko se njen najstniški sin Lars, v nenavadnih okoliščinah, poškoduje v šoli. Zatečeta se v počitniško hišo ob Atlantiku, kjer njun odnos doživi dodaten preizkus v tišini okolice.

Sinopsis:

Ko Nina izve, da se je njen najstniški sin Lars poškodoval v nesreči v šoli, se znajde pred dilemo: ali lahko pusti vaje s svojim orkestrom, ali se za nekaj časa povsem posveti sinu? Odločitev, ki jo sprejme, je kompromis: za pet dni bo zapustila München, da bi Larsa odpeljala na otok v zahodni Franciji, kjer običajno preživljata poletne počitnice - kraj, poln lepih spominov in pomena za Larsa.

Pozimi pa otok ni počitniški raj, saj postane surova pokrajina s silovitim vetrom, mrazom in kratkimi dnevi. V majhni hiški na plaži sta se mati in sin prisiljena soočiti drug z drugim. Nino preganjajo misli o glasbi, skrbijo jo klici s celine. Ali samo sabotira svojo kariero, za katero se je tako močno borila ... in za kaj? Lars se vsak dan umika naprej. Nesporazumi se množijo, domneve se spreminjajo v sume: Je bil Lars priča grozljivemu zločinu v šoli? Je pri tem sploh sodeloval? Ko zimska nevihta prekine zadnjo povezavo s celino, pride do njunega intenzivnega soočenja.

Intervju Hanna Slak, filmska režiserka : Iz družbe dialogov drsimo v monologe

Ideja za film Niti besede naj bi se porodila iz observacije tragičnega dogodka v vaši berlinski soseski. Kako to, daste dogodek preslikali v odnos matere in sina?

Vsak moj film se rodi iz opazovanja, ki se je tokrat zgostilo v dognanje, da iz družbe dialogov vse bolj drsimo v monologe. S tem pa izgubljamonega najpomembnejših segmentov naše komunikacije. Polovico dialoga namreč predstavlja poslušanje. Zato sem želela raziskati dinamiko odnosa, kjer se zapiramo vsak v svojo interpretacijo in ne najdemo več skupnega jezika— niti ga ne iščemo. V sogovornika le še projiciramo svojo sumničavost in paranojo, v odnos pa tako stopamo z našo projekcijo, in ne dejanskim človekom. To pa se mi zdi še posebej prisotno v odnosih med starši in otroki. Vsak odnos je seveda zmeraj dinamičen v smislu, da se nenehno spreminja, a otroci se v njem spreminjajo najhitreje. Takrat hitro postane očitno, ko kot starši pozabimo pritisniti gumb za osvežitev in na neki točki ne vemo več, kdo je oseba, s katero se pogovarjamo.

Njuna komunikacija je skoraj zmeraj prekinjena z zvonjenjem telefona, skozi katerega vdira služba. Filmi navadno otroke prikazujejo kot tiste, ki se ne znajo odlepti od telefona, a tokrat vidimo, da v tej dinamiki sodelujejo tudi starši.

Nenehna dostopnost in tehnologija, ki prekinja naša življenja, se mi zdita zelo specifična elementa naše sedanjosti. Pogosto smo lahko sredi pogovora, ko dobimo klic ali sporočilo, ki je »nujno«, in se nanj takoj odzovemo. Gre za trenutek, ki ga subjektivno dojemamo kot zelo kratek, a za našega sogovornika takrat zaveza luknja. Fizično smo z njimi, a obstajamo zgolj kot lupina; emocionalno in kognitivno takrat izginemo v neko drugo realnost. To mi je zanimivo opazovati predvsem pri mlajših otrocih, ki jim tovrstna komunikacija predstavlja edino poznano resničnost. Pogosto si zato ustvarijo strategije, kako od starša nazaj pridobiti pozornost ali te luknje zapolniti z neko drugo vsebino. Izhodišče mi je zato predstavljala ta diskrepanca v doživljanju časa, ko nekdo »izgine«. Kako se nekemu, ki se umakne v paralelno realnost, zdi ta čas kratek, medtem ko za tistega, ki ga zapustimo, nastane praznina, ki traja.

Njuno nezmožnost komunikacije medtem polni Mahlerjeva 5. simfonija, ki pogosto komplementira odsotnost dialoga in besed. Zakaj prav ta glasbeni motiv?

Že na samem začetku je obstajala ideja adaptacije simfonije, ki bi jo lahko skozi filmski medij prenesla v nek nov kontekst. Film zato je strukturiran tako, da sledi dramaturgiji Mahlerjeve 5. simfonije, osrednja zgodba pa se odvija na treh ravneh. Prva raven poteka med protagonistoma in njuno nezmožnostjo poslušanja in slišanja drug drugega; druga raven se dogaja med protagonistko – po poklicu dirigentko – in njeno nezmožnostjo poslušanja in slišanja glasbe; tretja raven pa nagovarja našo nezmožnost poslušanja in slišanja narave. Na formalnem nivoju pa nato v zgodbo stopi še četrti element odnosa gledalca do filma. Tako kot me v sami zgodbi zanima manko dialoga, nesporazumi, ki vodijo v konflikte ter projekcije lastnih narativov v sočloveka, me tudi na formalnem nivoju zanimajo tropi in klišeji iz filmskega jezika psihotrilerja, ki gledalca pogosto napeljujejo k napačnim zaključkom. S tem gledalca izzivam, da se sooči z lastno konstrukcijo pričakovanj, ki jih projicira v zgodbo in ki nas zato vedno znova preseneti ter prisili, da ji prisluhnemo. Da zgodbe ne mislimo in predvidevamo v naprej, temveč ostanemo v trenutku in prisluhnemo temu, kar se odvija pred nami. Na tak način se vsebina filma tematizira tudi v sami formi in komunikaciji zgodbe z občinstvom.

Pri filmu ste sodelovali z izjemno direktorico fotografije Claire Mathon, ki se podpisuje tudi pod filme Celine Sciamma. Kako sta oblikovali vizualni koncept filma, ki izrisuje popoln kontrast med kontroliranim mestnim življenjem in nepredvidljivo naravo?

Claire je fantastična sodelavka in vrhunska umetnica, s katero sva se, čeprav je šlo predvsem za veliko skupnega analitičnega razmišljanja, planiranja in raziskovanja, tudi intuitivno odlično ujeli. Bila je čudovita sopotnica na tem potovanju. Za izhodišče pa nama je služila predvsem človeška nagnjenost, da v svojih odnosih – tako do ljudi kot do okolja – občutek varnosti in zaupanja pogosto začne nadomeščati z ustvarjanjem kontrole. To se odlikava predvsem z življenjem v mestu, ki predstavlja čisti prostor kontrole. Mesta so zgrajena tako, da so prilagojena našemu gibanju in potrebam; ustvarjena so po meri človeške dejavnosti in telesa. Ko gremo v naravo, zato pogosto enako pričakujemo od tamkajšnjega okolja. V filmu nama je bilo tako pomembno pokazati

to neskladje mestnih ljudi, navajenih, da je vse narejeno po njihovi meri, ki ob prihodu v naravno okolje pričakujejo isti način sobivanja. A v naravi stvari ne moremo kontrolirati in prav to se zgodi, ko se odpravita na svoj otok. Tamkajšnjo naravo romantizirata; gre za lokacijo njunih poletnih počitnic. Tam pa je zdaj zima in vreme je neizprosno. Otok nenadoma ni več romantična, topla, počitniška atmosfera. In v tem divjem okolju, ki se ne želi prilagajati in podrediti njunim potrebam, se znajdetata soočena drug z drugim.

Velik del filma je bil sneman v zelo nepredvidljivih vremenskih razmerah. Kaj je to pomenilo z vidika iznajdljivosti in fleksibilnosti ekipe?

Še vsak moj film je nastal iz vprašanja relacije protagonista do okolja, v katerem se znajde. Naj bo to urbano okolje v Slepem pegi, gozd v Tei, rudnik v Rudarju ali divja atlantska obala v Niti besede. Po svoji spiritualnosti sem animist; verjamem v povezanost s prostorom kot bitjem, s katerim vstopamo v odnos. Naravo na otoku smo zato povabili, da postane del filma. Okolja nismo želeli kontrolirati, obvladati ali prilagoditi našim potrebam, temveč smo mu dovolili, da nas vodi in z nami stopa v odnos. Kar pomeni, da nam včasih reče tudi ne. S Claire sva bili zato pripravljeni, da v tovrstnih situacijah nisva poskušali rekreirati tistega, kar smo si zamislili vnaprej, temveč sva na mestu spreminjali koncept. Na dan, ko smo planirali snemanje na robu prepada, na klifu, se je tako nepričakovano spustila megla, ki je niso predvideli niti lokalni ribiči in meteorologi. Ni se videlo prepada; ni se videlo morja. A sva se prilagodili in prizor z meglo v filmu zdaj odlično funkcionira. Za to sicer nikoli nisva imeli več kot dvajset minut časa, a Claire je oseba, ki svoje misli, ideje in emocije strašansko hitro prevaja v sliko. Je slikarka, ujeta v telo direktorice fotografije

Tudi kostumografija močno poudarja razpoko med njima: mati je odeta v bež barvo in Lars v kontrastno črno. Šele na koncu filma se barvno približata.

Kostum kot del barvne palete je bil zelo pomemben. Protagonistko na začetku spoznamo v oklepu mestnega življenja, njenega poklica in avtoritete, na otoku pa njena funkcionalna obleka nenadoma postane povsem disfunkcionalna. Tako se začne njena počasna metamorfoza – z njo pa se prične tudi barvno vse bolj približevati sinu. V filmu na začetku skorajda ni barv, nato pa počasi vse bolj dovoljujeva prodiranje modre, ki Claire predstavlja barvo ljubezni, bližine in intime. Del filma, kjer se na koncu združita v tej modrini, je tako inspiriran iz Picassovega modrega obdobja, ki tematsko prav tako reflektira ideje odtujitve, izgube in hrepenenja po bližini.

Kritike:

»Gre za nekakšno sodobno, starševsko različico Viharnega vrha, v kateri pokrajina postane simbol tolažbe, osvoboditve, ujetosti in razkroja. Vreme zrcali duševna stanja: notranje pretrese, prikrito tesnobo, obup, travmo in odrešitev. To nevihtno naravno kuliso, ki poudarja tako obvladljive kot neobvladljive vidike človeškega obstoja, na otipljiv način ujame izkušena direktorica fotografije Claire Mathon (Spencer, Portret mladenke v ognju). /.../ Introspektivna drama Hanne Slak brezšivno spaja komorni triler o starševstvu s travmatično zgodbo o odraščanju in družbeno razsežnostjo samohranilstva. Osredotoča se na krizo med staršem in otrokom, ki jo dodatno zaostrijo motnje v komunikaciji. S pomočjo ciklične zgradbe se sooča s posledicami, hkrati pa skuša premostiti prepad. Neizrečeni in implicitni elementi prispevajo pomembne plasti napetosti. Delo, ki je v enaki meri mračno in polno upanja, potrjuje režiserkino mojstrstvo pri prenašanju burnih čustvenih popotovanj na filmsko platno.«

– Martin Kudláč, Cineuropa

»/.../ prepričljiv in učinkovito nepredvidljiv /.../ film, ki se razvija nekje med psihološkim trilerjem in počasi tlečo komorno dramo /.../. Ko se že zdi, da bo svoje skrivnosti obdržal zase, se niz stopnjujočih dogodkov elegantno izteče v razplet /.../. Napetost popusti, na njenem mestu pa se pojavi vznemirjujoč razmislek o domnevah, ki jih imamo o otrocih, ter o vprašanih, ki si jih postavljamo o njih, namesto da bi se spraševali o svoji vlogi v njihovem življenju.«

– Kevin Jagernauth, The Film Verdict

»Zvočno dovršeni in prefinjeni slog slovenske scenaristke in režiserke Hanne Slak se v njenem četrtem celovečercu stopnjuje do nepozabnega crescenda. Rezultat je izjemen film, ki ga dopolnjujejo evokativna glasba Amélie Legrand /.../, edinstvena fotografija Claire Mathon /.../ ter prelomni igralski nastop Maren Eggert.«

– Dorota Lech, Mednarodni filmski festival v Torontu

Zasedba:

MAREN EGGERT kot NINA PALČECK

Maren Eggert je berlinska igralka, mednarodno najbolj znana po svoji zvezdniški vlogi arheologinje Alme v uspešnici Marie Schrader "I'm your Man" (2021), ki je bila uvrščena v ožji izbor za oskarja za najboljši mednarodni celovečerec. Film je bil premierno prikazan v tekmovalnem programu na 71. Berlinalu 2021 in je Maren Eggert prinesel srebrnega medveda za najboljšo igralko. Eggert je igrala tudi vodilne vloge v nagrajenem vložku Angele Schanelec na tekmovanju Berlinale "I was Home, but..." (2018), v "Marseille" (Angela Schanelec/2009), ki je bil premierno prikazan v Un Certain Regard v Cannesu in "Die Frau am Ende der Straße" (Claudia Garde/2007), ki ji je leta 2008 prinesel pokal za najboljšo igralko na podelitvi nagrad nemških kritikov. Igrala je tudi v »The Experiment« (Oliver Hirschbiegel/2001) in »The Pharmacist« (Rainer). Kaufmann/1997). Poleg številnih nastopov v nemškem udarnem televizijskem terminu je od leta 2009 tudi stalna članica ansambla Deutsches Theatra v Berlinu.

JONA LEVIN NICOLAI kot LARS

Jona Levin Nicolai se je rodil leta 2004 in živi v Berlinu. Po različnih gledaliških produkcijah in kratkih filmih je bil izbran za mednarodno TV serijo "The Net" (2022). V zadnjem letu je igral v različnih nemških TV filmih in serijah, letos pa tudi v "The Grimm Reality" (Netflix). Njegov nastop v vlogi Larsa v filmu Niti besede je njegova prva glavna vloga v gledališkem filmu.

MARYAM ZAREE kot BARBAN

Maryam Zaree je večkrat nagrajena igralka, ki živi v Berlinu. Igrala je eno od glavnih ženskih vlog v nagrajeni kriminalistični seriji "4 Blocks" in prevzela vloge v "System Crasher" (Nora Fingscheidt/2019), "Transit" (2018) in "Undine" (2020) (Christian Petzold).), "I am not with him" (Tayfun Pirselimoglu/2012), "Burnout" (Verena Freytag/2011), "Shahada" (Burhan Qurbani/2010) in "Skin Deep" (Alex Schaad), ki je bil premierno prikazan v Beneški kritiki Teden v letu 2022. Je gostujoča igralka v različnih priznanih nemških gledališčih. Na nemški televiziji jo lahko vidimo v stalni vlogi sodne zdravnice Nasrin Reza v seriji Berlin Tatort, eni najbolj priljubljenih nemških programov v prime timu.

JULIANE SIEBECKE kot GUENOLA

Juliane se je rodila leta 2003 v Berlinu. Že dolgo si je želela postati igralka. Leta 2021, med njenim zadnjim letom v šoli, so jo na ulici vprašali, ali bi se želela prijaviti za vlogo Guenole v filmu "Not a Word". Po tem prvem snemanju je svoje igralske sposobnosti še razvijala in igrala glavno vlogo Emme v "Herzstolpern", 2 x 90-minutnem televizijskem filmu v največjem terminu za nemški nacionalni televizijski kanal ZDF. In prevzela je gostujočo vlogo v predstavi "Donna Rosita" v gledališču RambaZamba v Berlinu.

MARKO MANDIĆ as JULIJAN

Marko Mandić je študiral igro v Ljubljani in New Yorku. Od leta 1998 je stalni član Slovenskega narodnega gledališča Drama Ljubljana, kjer ga poznamo po upodobitvah Hamleta, Kaligule, Platonova, Roberta Zucca, Hektorja, Macbetha, Jermána, Astrova in številnih drugih. Precejšen del njegove kariere je povezan z režiserjema Ivico Buljanom in Bojanom Jablanovcem ter z neodvisnim podjetjem za sodobne uprizoritvene umetnosti Via Negativa, kjer je med drugimi projekti razvil Mandičevo trilogijo in leta 2022 diptih Mandićcirkus.

Mandić je prejemnik številnih nagrad in priznanj, med drugim nagrade Prešernovega sklada, več Borštnikovih nagrad, evropske nagrade Shooting Stars na 57. Berlinalu in nagrade za najboljšega igralca na filmskem festivalu v Aleksandriji za vlogo v filmu Vinka Möderndorferja Inferno. Znan je tudi po vlogah v Möderndorferjevi "Pokrajini št.2", "Rascals" Mirana Zupaniča, "L ... Like Love" Janje Glogovac, seriji "In the Face of Crime" Dominika Grafa, "Lose Your Head" Stefana Westerwelleja, "Gold" Thomasa Arslana, "Nightlife" Damjana Kozoleta, "The New End" Leonela Dietscheja, "The Hitman's Bodyguard" Patricka Hughesa, "O Beautiful Night" Xaverja Böhma, "The Dawn" Daliborja Matanića in "The Last Socialist Artefact", Eme Kugler "Za konec časov", "Odmevi časa", "Človek s senco" in serija Sonje Prosenec "Trigrad". Marko Mandić je pred tem sodeloval s Hanno Slak pri "Teah" in "Some Other Stories" (Nebesa).

MEHDI NEBBOU as ALEX GOFF

Mehdi Nebbou je francoski igralec nemških in alžirskih korenin. Tekoče govori francosko, angleško, nemško in italijansko, obvlada pa tudi španščino in arabščino ter je užival v mednarodni karieri v Franciji, Nemčiji, Združenih državah Amerike, Indiji in Italiji. Igral je v filmskih uspešnicah, kot so »München« Stevena Spielberga (2005); čustvene drame, kot je »Folgeschäden« Samirja Nasra (2004), v socialni drami »The Fixer« (2016) romunskega režiserja Adriana Sitaruja, ki je bila leta 2017 uradna prijavljena za oskarje kot najboljši tuji film, ali v seriji »Homeland« (2011), »The Bureau« (2015), »Deutschland 86« (2018), »Baby« (2018) ali »The Last Word« (2020). Nastopil je tudi v komedijah, kot je "CA\$H" (2008) Érica Besnarda z Jeanom Dujardinom in Jeanom Renom ali v nemški TV seriji "Mann/Frau" (2016).

Ekipa

HANNA SLAK – režiserka in scenaristka

Hanna Slak je filmska režiserka in scenaristka, ki se giblje med več pripovednimi jeziki. Napisala je in režirala celovečerne filme za velika platna (»Blind Spot«, 2002; »Teah«, 2007; »The Miner«, 2017), pa tudi dokumentarne filme in eksperimentalne kratke filme. Njeni filmi so bili prikazani na festivalih, kot so Berlinale, Rotterdam, Locarno, Varšava idr. Rudar je bil slovenski kandidat za najboljši mednarodni film na podelitvi oskarjev 2018. Niti besede je Hannin četrti kinematografski celovečerec in njen prvi film v nemškem jeziku. Hanna živi v Berlinu s partnerjem in otrokoma, starima 6 in 16 let.

Filmografija (celovečerni filmi, režija Hanna Slak)

2023 // Kein Wort (Niti besede)
2017 // Rudar (Rudar)
2009 // Nekatero druge zgodbe – ena epizoda epizodnega filma
2007 // Čaj (Teah)
2002 // Slepa pega
2001 // Desperado Tonic – ena epizoda epizodnega filma

Nagrade (izbor)

Najboljša režija, najboljši igralec in najboljša montaža na Festivalu slovenskega filma za "Rudar"
Najboljši film na filmskem festivalu v Trstu za "Rudar"
Najboljši celovečerec na filmskem festivalu v Tuzli za "Rudar"
Najboljša kinematografija na Festivalu jugovzhodnega evropskega filma v LA za "Rudar"
Srebrni berlinski medved za kratki film za eksperimentalni dokumentarni film Laborat režiserja Guillaumea Cailleauja (scenarist, montažer in producent Hanna Slak)
Najboljši režiser na filmskem festivalu v Sofiji za film "Blind Spot"
Nagrada za najboljšo igralko na filmskem festivalu v Solunu za "Slepa pega"
Nagrada Don Quijote na filmskem festivalu v Cottbusu za film "Slepa pega"
Najboljša fotografija, najboljši zvok in nagrada kritikov za najboljši film na Festivalu slovenskega filma za Teah

CLAIRE MATHON – direktorica fotografije

Claire Mathon je izkušena francoska direktorica fotografije in dobitnica nagrade francoske akademije (César) za najboljšo fotografijo leta 2020. Je diplomantka Ecole Nationale Supérieure Louis-Lumière in od diplome leta 1998 je sodelovala s številnimi priznanimi režiserji, kot so Maiwenn (»All About Actresses«, »Polisse«, »My King«), Alain Guiraudie (»Stranger«) ob jezeru«, »Staying Vertical«), Louis Garrel (»Two Friends«), Mati Diop (»Atlantics«) ali Céline Sciamma (»Portrait of a Lady on Fire«). Je tudi redna predavateljica na mednarodnih filmskih šolah.

BETTINA BÖHLER – montažerka

Bettina Böhler je urednica iz Berlina. Od leta 1985 je sodelovala z različnimi priznanimi nemškimi režiserji, kot so Christian Petzold, Christoph Schlingensief, Oskar Roehler in Angelina Maccarone. Do sedaj je zmontirala več kot 50 igranih, dokumentarnih in televizijskih filmov. Mnoga od teh del so bila prikazana na mednarodnih filmskih festivalih v Cannesu, Benetkah in Berlinu ter prejela številne nagrade. Leta 2007 je prejela filmsko nagrado Bremen za svoje dolgoletne zasluge evropskemu filmu. Leta 2012 je bila nominirana za nemško filmsko nagrado za sodelovanje s Christianom Petzoldom pri "Barbari". Bettina Böhler je bila leta 2017 znova nominirana za nemško filmsko nagrado za svojo montažo premiere Nicolette Krebitz na Sundanceu "Wild". Njene zadnje zasluge vključujejo »Afire« Christiana Petzolda (2023), »AEIOU« Nicolette Krebitz (2022) in »Undine« Christiana Petzolda (2020).

K.D. GRUBER – scenograf

K.D. Gruber je priznan produkcijski oblikovalec, ki je delal za slavne režiserje, kot je Christian Petzold (»Barbara«, 2011, »Phoenix« leta 2013 ali »Transit« leta 2017, »Afire« leta 2023); Jan Ole Gerster ("Lara", 2019), Nick Baker-Monteyts ("The Final Journey", 2017) ali Claus Räfle ("The Invisibles", 2017).

AMÉLIE LEGRAND – skladateljica

Amélie Legrand je nagrajena francoska violončelistka in skladateljica, ki živi med Parizom in Berlinom. Deluje in sodeluje na številnih različnih glasbenih področjih in stilih, kot so noise rock, arabska glasba, prosta improvizacija in filmska glasba. V svojih skladbah vedno stremi k izkoriščanju celotnega potenciala violončela in je na preži za novimi izraznimi možnostmi. Sestavila je zvočno podlago za celovečerne filme, kot so "Rudar" (Hanna Slak/2017), "V zadnjih dneh mesta" (Tamer El Said/2016) in "Vleka vrvi" (Amil Shivji/2021).

Biografija in filmografija produkcijske hiše TRAMAL FILMS

Tramal Films je ena najbolj aktivnih in prepoznavnih slovenskih produkcij. V 14 letih smo zgradili homogeno produkcijsko ekipo, ki lahko izbira med najboljšimi slovenskimi in regionalnimi režiserji. Zgrajena je ugledna zasedba in široka mreža partnerjev v bivši YU in Evropi. V letu 2012 smo zaključili s produkcijo prvega celovečernega kreativnega dokumentarca »Boj Za«, ki je bil premierno prikazan na prizrenskem DokuFestu, in začeli razvijati bolj ambiciozne celovečerne kreativne dokumentarne in avdiovizualne projekte, kot tudi celovečerne igrane filmske AV projekte ter manjšinske koprodukcije.

Manjšinska koprodukcija Eurimagesa *OASIS* (SRB, NL, SI, BH, FR) Ivana Ikića je bila premierno prikazana na Beneških dnevih 2020, debitantski celovečerec *PINK MOON* (NL, SI) režiserke Floor van der Meulen, pa je bil premierno prikazan in prejel nagrado v mednarodnem tekmovanju festivala Tribeca junija 2022. Prav tako smo sodelovali pri manjšinski koprodukciji dokumentarnega filma *IZGUBLJENO SANJSKO MOŠTVO* (HRV, IT, SI, SRB) Jureta Pavlovića. Tramal Films je v začetku leta 2022 dokončal tudi mikroproračunski celovečerni prvenec Roberta Černelca, *PTIČAR*, v produkciji je tudi dokumentarec z veteranskim režiserjem Karpom Godino, predstavnikom YU Črnega vala, ter celovečerni igrani film, režiserke in scenaristke Hanne Slak, *NITI BESEDE* (NEM, SI, FRA), ki ga je financiral Eurimages in razvila medijska podpora, ki je trenutno v distribuciji.

KREDITI // TEHNIČNE PODROBNOSTI FILMA

Drama / 2023 / Nemčija, Francija, Slovenija / 87min

GLAVNE VLOGE

Nina Palčec	Maren Eggert
Lars	Jona Levin Nicolai
Barban	Maryam Zaree
Guenola	Juliane Siebecke
Julijan	Marko Mandić
Alex Goff	Mehdi Nebbou
Mrs. Gyami	Gina Haller
Yura	Yura Yang

GLAVNA EKIPA

Scenarij in režija	Hanna Slak
Direktorica fotografije	Claire Mathon
Producent	Michel Balagué
Montažerka	Bettina Böhler
Skladateljica	Amélie Legrand
SoundMix	Martin Steyer
Oblikovanje zvoka	Gabor Rippli, Noemi Hampel
Scenografija	K.D. Gruber
Kostumografija	Laura Schäffler
Make-Up	Tina Lasič Andrejević
Casting	Ulrike Müller
Posebni učinki	Unai Rosende, Jaume Capdevilla Rabell, Luka Umek
Produkcijska hiša	VOLTE
V koprodukciji z	Ici et Là Productions, Tramal Films in z Bayerischer Rundfunk, Arte, RTVSLO
V sodelovanju s	FS Viba Film, The Cash Rebate Scheme iz Republike Slovenije, Magic Media
Production	
Podprto s strani	Die Beauftragte der Bundesregierung für Kultur und Medien (BKM), Medienboard Berlin-Brandenburg, FFF Bayern, Deutscher Filmförderfonds, Eurimages, Région Bretagne v partnerstvu s CNC, Slovenski filmski center in EACEA MEDIA
V sodelovanju z	La Banque Postale Slika 15
Razvito s podporo	Festival de Cannes - L'Atelier, EAVE: European Audiovisual Entrepreneurs Workshop, When East Meets West Co-Production Forum, Arras Days, eQuinox Europe

Svetovna prodaja: Beta Cinema

Beta Cinema GmbH • Gruenwalder Weg 28d • 82041 Oberhaching / Munich • Germany

Phone: +49 | 89 | 673469 – 828 • beta@betacinema.com • www.betacinema.com

Distribucija SLO : STARA GARA

STARAGARA.

Stara Gara, zavod za kulturne dejavnosti, Tržaška 2, SI-1000 Ljubljana T: +386 1 320 08 02 M: +386 64 237 235 · info@staragara.com · miha@staragara.com · www.staragara.com

Prenos promocijskega materiala:

[Promocija Niti besede](#)

Napovednik filma Niti besede;

[Dražilnik Niti besede](#)

